

[Jørgen Jørgensen (Løjre).]

man må altid have for øje, at det er en folkeopgave, der her foreligger. Det er folkets brede lag i de underudviklede lande, vi skal i kontakt med, en ansvarsbevidst og også dygtig middelstand i disse lande, som der er brug for i denne udviklingstid. Ekspertter er udmærkede hjælpere i dette arbejde, men det er ikke nok. Der skal tilidsmænd ud til det jævne folk i disse lande, der kan leve sig ind i folkets daglige vilkår og hjælpe dem med at få mere ud af de ting, de arbejder med. Bedst vil det sikkert være, som jeg også har forstået, at Saxild-udvalget er inde på, tillige at kunne få et betydeligt antal af de unge fra de pågældende lande herop til Danmark, så de kan få et indtryk af, hvordan et lille folk som det danske søger at løse de praktiske opgaver, der foreligger. Vi har bl. a. andelsbevægelsen og folkehøjskolen at henvise til; for de fremmede, der skal opholde sig her, er det nemlig også vigtigt, at de kommer i forbindelse med de folkelige bevægelser her i landet. Det vil sikkert være derfra, de kan hente de mest værdifulde impulser til løsning af de opgaver, de bliver stillet overfor i deres hjemland.

Jeg opfordrer ministeren til at foranledige, at rigsdagen og iøvrigt hele det danske folk drages med ind i arbejdet, og at det sker snart. Det er en meget stor og kan tillige blive en samlende opgave, som vi, uanset forskelligt syn på udenrigspolitik og andre problemer, kunne være fælles om, og vi trænger i tiden så hårdt til at finde store fælles opgaver frem.

Det, jeg på mit partis vegne ved denne lejlighed har at sige til regeringen og socialdemokratiet og de partier, der støtter regeringens udenrigs- og militærpolitik, kan jeg da samle i følgende: Danmark må mere aktivt end hidtil tage opgaver op indenfor Atlantpagtsammenslutningen, der tager sigte på at bringe forståelse og forsoning i stand mellem de store magtgrupper i verden. Vi opfordrer regeringen og de partier, der støtter den, til ikke at fravige det grundlag, som forelå, da rigsdagen gav tilslutning til Atlantpagten. Det er efter det radikale ven-

stres mening afgjort imod de forudsætninger, som da forelå, såfremt Danmark godkender Vesttysklands oprustning og Vesttysklands tilknytning til Atlantpagten. Det er også efter vor mening så afgjort imod forudsætningerne, såfremt Danmark imod afgivne løfter til den danske befolkning giver sin tilslutning til, at fremmede tropper stationeres her i landet i fredstid. Vi må endvidere anse det for aldeles uforsvarligt at gennemføre 18 måneders tjenestetid, som det er planlagt for næste år. Det er fastslået, at der ikke er og ikke til foråret kan forventes at være det antal befalingsmænd, som alle ansvarlige ledere indenfor militæret anser for nødvendigt, for at det indkaldte mandskab kan blive uddannet. Der er heller ikke og vil ikke i lang tid fremover være kaserneplads til rådighed, som kan give forsvarlige levevilkår for de unge, der indkaldes til soldatertjeneste. At forcere kasernebyggeriet på bekostning af boligbyggeriet betyder en sådan forringelse af vort folks sociale vilkår, at det med rette kan siges, at landets sociale standard sænkes år for år.

Regeringen bør snarest muligt erkende, at det ligger over Danmarks evne og mulighed at gennemføre den planlagte opbygning af forsvarret indenfor den tidsfrist, som er fastsat. Danmark må som Norge og flere andre lande indenfor Atlantpagten bøje sig for og offentligt vedgå, at vi kan ikke både fastholde rimelige sociale og kulturelle levevilkår for befolkningen og samtidig gennemføre opbygningen af forsvarret i det planlagte tempo.

Som udgangspunkt for mine udtalelser tog jeg den faktisk foreliggende stilling, at Danmark er tilknyttet Atlantpagten og må vedstå de forpligtelser, dette har ført landet ud i. Jeg har ikke opfordret regeringen til ikke at overholde, hvad landet har forpligtet sig til, men jeg har opfordret regeringen og socialdemokratiet til at overholde det grundlag, der forelå, dengang rigsdagen gav sin tilslutning til, at Danmark gik ind i Atlantpagtsammenslutningen. Og er det da ikke et rimeligt krav at stille til regeringen og et rigsdagsflertal, at man ikke udvider landets for-